(norsk), Smyrna og en russisk Vævning, der ligesom dens Vævestol var svært ejendommelig, og som i karakteristiske Mønstre vil blive meget anvendelig til Gardiner, Drapperier og lign. Forskellige andre Slags Vævninger tænkes i Tidens Løb paabegyndte.

Dette Kursus strækker sig over 4 Maaneder.

Med Hedebosyning og Hvidsøm var et Hold paa 6 Damer beskæftigede. Til denne Afdeling hører ogsaa Klædebroderi, Gyldenbroderi, Arabisk Teknik og mange andre Slags Broderi. Særlig agter man at lægge sig efter den danske Bondesyning, for hvilken der jo findes udmærkede Mønstre paa Folkemuseet.

Forstanderinde for Skolen er Frk. Gertner, der er uddannet i Stokholm.

* * *

Folkeuniversitetsforeningen i København
har af det Raben-Lewetzauske Fond faaet bevilliget en Sum af 500 Kroner til fortsat Virksomhed.

Fra Rigsdagen.

Et Andragende, undertegnet med ikke mindre end 228,826 Underskrifter, er bleven indsendt til Rigsdagen. Det er 923 af Landets Sygekasser, der hermed vil støtte Socialdemokraternes Lovforslag om Oprettelse af Folkesanatorier til Bekæmpelse af Tuberkulosen.

Et Lovforslag, som stiller en Forandring af Fattiglovens § 61 i Udsigt, saa at vanføre, blinde og døvstumme samt Epileptikeres Behandling paa Hospitaler eller Plejeanstalter ikke mere skal medføre Tab af borgerlige Rettigheder for dem selv eller — hvad der er vigtigere — for deres Forsørgere, har været under Behandling i Folketinget og er derefter gaaet i Udvalg.

Videre har vor gamle, gode bekendte, Lovforslaget om Valg af Borgerrepræsentanter, været for i Folketinget. Der fremkom intet særligt nyt. Efter at man havde stridt om Skattecensus en Stund, gik Lovforslaget direkte til 2den Behandling, derefter til 3dje og er nu vedtaget og oversendt til Landstinget.

Endvidere har Lovforslaget om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte været til første Behandling i Landstinget, hvor Modtagelsen vel maa kaldes noget lunken.

For hundrede Aar siden.

Et fransk Lovudkast fra Begyndelsen af Aarhundredet, offentliggjort i Kvindedagbladet „La Fronde", vil muligvis interessere danske Læsere. Det skal have gjort megen Lykke i Paris og være blevet billiget af Tidens alvorligste Mænd. Det lyder:

I Betragtning af, at den anstændige Kærlighed, det hæderlige Ægteskab, den moderlige Ømhed, den datterlige Ærbødighed, Taknemmeligheden overfor Velgerninger o. s. v., har bestaaet før Opfindelsen af Alfabetet, Skrivekunsten og Sprogstudiet, og vil vedblive at bestaa uden disse Kundskaber;

at en Kvinde, der ikke kan læse, er tilbageholden i sine Udtalelser, blufærdig i sit Væsen, ordknap, beskeden og blyg, rolig og overbærende, medens den, der kan læse og skrive, har Tilbøjelighed til Bagtalelse, Egenkærlighed, Foragt for dem, der ved mindre;

at Naturen selv ved at forsyne Kvinderne med en uforlignelig Talefærdighed synes at have villet spare dem Arbejdet ved at lære at læse og skrive;

at Kvindernes søde Pludren rigelig holder dem skadesløse for deres Mangel paa Stil;

at de Kvinder, der gør sig til af at kunne læse og skrive, ikke hører til dem, der bedst forstaar at elske;

at Frankrig ikke vilde have kendt nogen Bartholemæusnat, hvis Catherina af Medici ikke havde kunnet læse;

at en Kvinde i Almindelighed taber i Ynde, ja endog i gode Sæder, efterhaanden som hun erhverver sig Kundskaber og Talenter; saasnart hun kan læse og skrive, tror hun sig frigjort fra det Formynderskab, som Naturen og Samfundet til hendes eget bedste har holdt hende i; hvor megen Splid og Uhygge er der ikke i et Ægteskab, hvor Konen ved lige saa meget eller mere end Manden?

at det, efter at man i alle Fag træffer Kvinder, har vist sig, at Ammen sulter sit Barn, Butiksjomfruen forsømmer sin Disk, Kokkepigen sit Køkken, Arbejdersken begynder senere paa Dagen og holder tidligere op, Frisørinden brænder sin Frues blonde Haarlokker, Sygeplejersken og Medicinalhandlersken dræber deres Syge paa Grund af Forvekslinger, og den unge Pige, der er bleven klog, siger, at hendes Moder vrøvler, og behandler sin Fader som en gammel Tosse.

Iøvrigt er det at forhindre Kvinderne i at læse et stort Skridt henimod at standse Overfloden af Bøger og hindre Litteraturen i at gaa over paa Spindesiden.

Følgelig byder Fornuften:
at Kvinder, saavel ugifte, gifte som Enker aldrig tager Pen i Haanden;
at man overlader
Manden: Kaarden og Pennen,
Kvinden: Naalen og Tenen,
Manden: Herkules' Kølle,
Kvinden: Omphales' Rok,
Manden: Geniets Frembringelser,
Kvinden: Hjertets Følelser.

Fornuften byder, at hvert Køn bliver paa sin Plads.

Nye Tidsskrifter.

(The American Journal of Nursing. Nosokomos. Tidsskrift for Sygepleje.)

De sidste 4 Maaneder har bragt 3 nye Tidskrifter, eet i Amerika, eet i Holland og eet i Danmark, idet Sygeplejerskeforeninger i de tre Lande hver Maaned udgiver et Medlemsblad, der udsendes frit til Medlemmerne, og som udenforstaaende kan subskribere paa, — hvilket de uden Tvivl ogsaa vil.

Det er sikkert en klog Vej, de tre Landes Sygeplejerskeforeninger her er slaaet ind paa; de har skaffet sig et Organ, hvorigennem de kan udsende alle Meddelelser til deres egne Medlemmer og udbrede Kendskab til Foreningernes Formaal og Virksomhed. I dette Organ kan Foreningernes Medlemmer drøfte de Spørgsmaal, de ønsker at udtale sig om, — og idet Tidsskrifterne ved Siden af Standsspørgsmaal og Fagartikler ogsaa omtaler Spørgsmaal af almindelig Betydning for Hus og Hjem og for hele Samfundet, henvender de sig til alle Husmødre, der efterhaanden vil kunne finde mangt et godt Raad, mangen Vejledning til, hvorledes de paa bedste Maade kan bevare Sundheden i Hjemmet, naar den er truet, og tilbagevinde den, hvis den er gaaet tabt, — eller i det mindste mildne de uundgaaelige Lidelser. „Husmoder" bliver jo Aar for Aar flere Kvinder, idet ogsaa den ugifte iblandt os skaber sig sit eget Hjem. Det er derfor en stor og stadig voksende Kreds, de nye Tidsskrifter henvender sig til, og dette giver os Ret til at haabe, at de mange gode Ønsker, hvormed de udsendes og modtages maa gaa i Opfyldelse, saa at Bladene selv maa blomstre og bære Frugt i Form af at skaffe Foreningerne mange Medlemmer.

Det er ikke tilfældigt, at disse Tidsskrifter samtidig fremkommer i de forskellige Lande; deres Fremkomst skyldes mere eller mindre direkte Impulser fra den store internationale Kvindekongres i London i Sommeren 1899. Og ønske maa enhver, der glæder sig over den organiserede Kvindebevægelses Fremgang, at se det internationale Samarbejde mellem Sygeplejerskerne trives; de Fremskridt, som Sygeplejen allerede nu har gjort under Kvindesagens Beskyttelse, lover godt for Fremtiden.

Med de bedste Ønsker for, at Foreningerne maa faa Held til at løse deres ingenlunde lette Opgaver til Gavn for Samfundet og til Ære for sig selv, hilser vi her i Landet særlig „Tidsskrift for Sygepleje" velkomment blandt de levendes Tal.

C. N.

Nordens Kvindeforbund.

Vi fortsætter hermed Fortegnelsen over de norske og svenske Damer, som ønsker Korrespondenter i Danmark, og idet vi henviser til foregaaende Nummer, paaminder vi om, at vedkommendes Adresse faas ved Henvendelse til Redaktionen.

Allerede har vi modtaget Anmodninger i saa Henseende, hvilket vidner om, at Tanken har slaaet an. Vi haaber ogsaa, at den skal blive til Glæde for mange.

Fra Norge:

Fru Amtsingeniør *Hoodenak*, 40 Aar, „meget begejstret for Tanken om at faa i Stand en nordisk Kvindekorrespondence.

Frk. *Altha Bastedt*, 40 Aar, Ejerinde af et Syetablissement, ønsker at korrespondere med en Dame i København.

Frk. *Anna Nicolaisen*, 24 Aar, Lærerdatter.

Fra Sverige:

Frk. *Maria Uddin*, 20 Aar, Provstedatter.

Frk. *Annie Berggren*, 18 Aar.

Frk. *Anna Baalach*, 26 Aar, bor i Hjemmet. Faderen Bankkamrer. „Glad och hurtig, ønskar likasinnad korrespondent."

Dansk Kvindesamfunds

Klubaften aflyses paa Grund af Fastelavnen.

Fra Ind- og Udland.

Norge.

Fra norsk Kvindesagsforening. Paa norsk Kvindesagsforenings Aarsmøde d. 30te Novbr. 1900 blev der fremlagt Forslag om at afholde et nordisk Kvindesagsmøde i Sommeren 1901. Af forskellige Grunde mente man dog at burde udsætte det og vedtog saa et Forslag af Formanden, om at N. K. F. skulde indbyde til et nordisk Kvindemøde i Kristiania i Sommeren 1902. En Komité skulde nedsættes i Vinterens Løb for at ordne det fornødne.

Konstitutionskomitéen har enstemmig besluttet at indstille til Vedtagelse i Stortinget et Tillæg til Grundlovens § 92, hvorved Kvinder, som opfylder Grundlovens Bestemmelser, kan blive Embedsmænd i den Udstrækning, som bestemmes ved almindelig Lov.

Sverige.

Sygeplejersker. De svenske Sygeplejersker har nu Udsigt til at faa deres Pensionsforhold ordnede paa en nogenlunde betryggende Maade. Ifjor indsendte Bestyrelsen for den almindelige Sygeplejerskeforening et Andragende til Kongen og Rigsdagen om Statsbidrag til deres Pensionsfond. Hvert Medlem af Pensionsforeningen skulde betale 25 Kr. aarlig til Fonden, og Staten skulde mindst give lige saa stort et Tilskud. Da imidlertid en anden Sygeplejerskeforening, Sophiahjemmet, indgik med et lignende Andragende, men beregnet paa et aarlig Bidrag af 30 Kr. pro persona, har Ministeren nu foreslaaet Rigsdagen at yde 8000 Kr. aarlig til Pensionering af Landets Sygeplejersker paa Betingelse af, at disse er Medlemmer af en Pensionsforening med faste Love og med et Bidrag af højst 30 Kr. aarlig, selv om de skulde være Medlemmer af mere end een Forening. Ganske vist kan Pensionerne aldrig blive store; men da Pensionsforeningen desuden har et Garantifond, hvis Renter skal anvendes til Forøgelse af Pensionen, haaber man dog, at Pensionerne vil blive en sikker om end tarvelig Alderdomsforsørgelse.

Træk af Kvindens Liv i gamle Dage.

(Fortalt af Fru *Th. Brodersen* ved en Klubaften i D. K. S.s Aalborgkreds).
(Fortsat).

En egen Art Forsørgelsesanstalter var de saakaldte Jomfrukamre, hvor unge adelige Kvinder lærte Huslighed og fine Sæder. Baade for Dronningen og Adelsfruerne var det Pligt at sørge for at faa disse Jomfruer forsørgede. For Dronningens Vedkommende kom et saadant Arrangement som en Befaling, som det dog sjældent var svært at faa efterkommet, fordi der derved tit blev Udsigt til et godt Len! I Begravelsestaler roses de ofte for den Dygtighed, hvormed de har sørget for deres Jomfruer. Noget lignende fandt Sted mellem Herskab og Tyende.

Men Omsorgen for at faa Enker forsørgede var dog især stor. Det blev anset som hver Mands Pligt at gøre sit til, at en Enke kunde blive gift igen. Det gjaldt da især Præsteenker. For dem var der ikke sørget ved Pension, men det paalaa Menigheden som en moralsk og halvt juridisk Pligt at sørge for dem.

Dette kunde da allernemmest ske ved, at Enken ægtede Eftermanden paa Kaldet. Det kaldtes at blive forsørget ved Tjenesten. En Præst fra den Tid omtaler den bedrøvelige Stilling, Præsteenkerne var i: „At de nødes til at indlade sig i Ægteskab med en Ungmand, ofte imod hans Hjerte og Sind, dem selv til liden Baade". Det var dog meget almindeligt, at Enker blev gift flere Gange, og at gamle Koner fik ganske unge Mænd. En Præstekone havde været fire Gange gift, men den unge Præst, der efter den fjerde Mands Død fik Kaldet, nægtede at gifte sig med hende. Hun blev da saa vred, at hun i Hidsighed opbrændte Kaldets Dokumenter. Som et Eksempel paa, hvorledes Præstekoner ansaa sig for berettigede til at følge med Kaldet, kan anføres, at en Præstekone, da hun ikke blev gift med den fjerde Præst, klagede til Kongen over at være bleven „forskudt" fra Kaldet.

Undertiden var der dog Folk, der havde Mod til selv at vælge; man kender flere Bortførelseshistorier. Men de, som vovede det, maatte for det meste gaa meget igennem i den Anledning.

* * *

Alt dette var mest efter tysk Mønster, men her hjemme antog dog det Hele mildere Former. Saaledes siger N. Palladius: „Enddog Manden er af Naturen visere og forstandigere end Kvinden, skal dog Manden undertiden ikke forsmaa sin Hustrus Raad". — „Et Æble enddog det er knortet, dog kan det alligevel være godt." — „Hvad ikke rettes kan med Lærdom og ærlig Paamindelse, det maa man rette med haarde Ord og Trusel. Men Slag og Hug rette sin Hustru med bruger ingen vis Mand." — „Sæt hende ikke i Rette, naar Du kommer hjem, drukken og fuld! Det gør ingen Dannismand, men vent til om Morgenen, naar I er baade fastende og ædru".

Folkestemning, Litteratur, alt tog Parti for Manden imod Hustruen; det var derfor intet Under, at hun tit trak det korteste Straa. Øvrigheden maatte tit skride ind, endog mod Præster, for at sikre deres Hustruer mod at blive trukne i Haaret, slagne, undsagte og lemlæstede af deres Mænd. Et Par Præster paa Lolland maatte afsættes for Grusomhed mod deres Koner. En Præst blev landsforvist for at have været Aarsag i sin første Kones Død. En Borger i Randers maatte forpligte sig til lige over for Borgmester og Raad ikke som tilforn at handle tyranisk mod sin kære Kone. Skulde der dog af Djævelens Indskydelse op-